

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Standardul IAS® 1 Prezentarea situațiilor financiare

Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Copyright 2021, Istanbul University

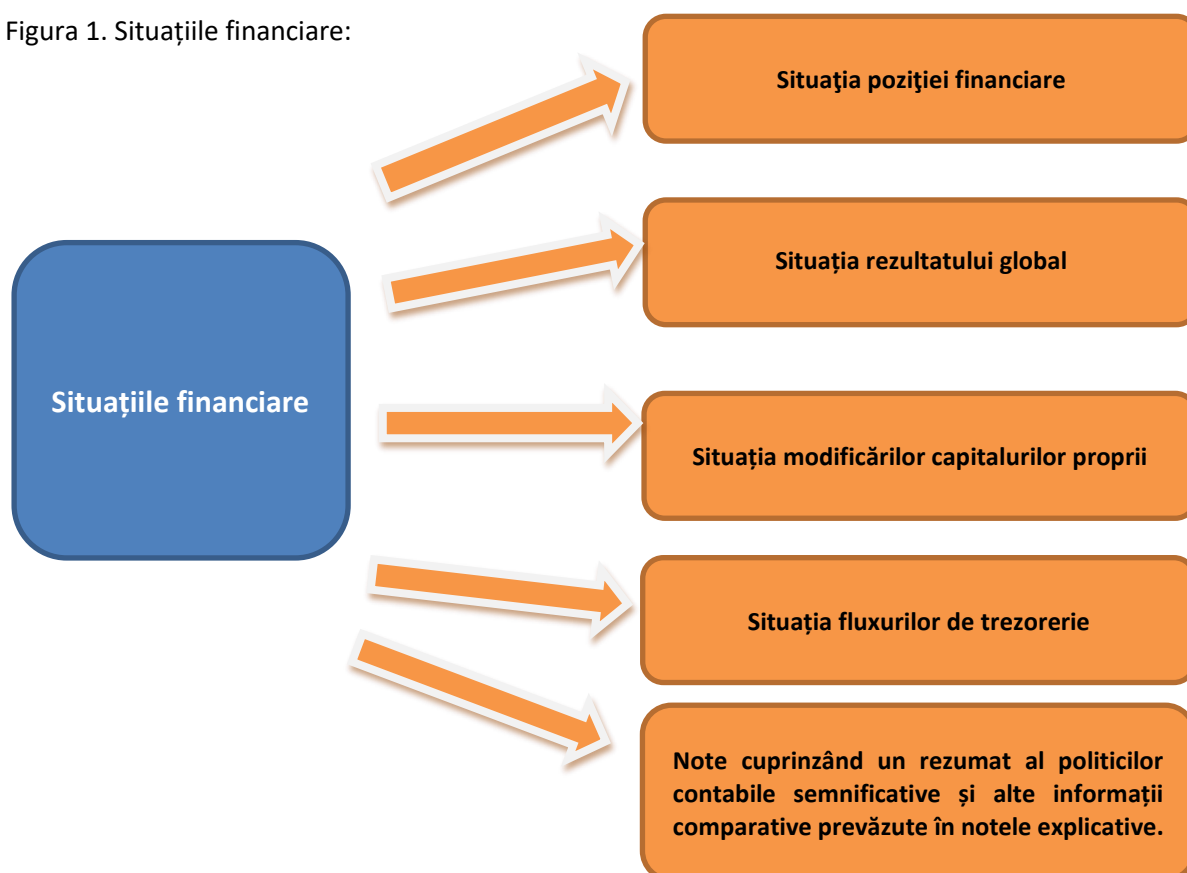
Standardul IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare

DOMENIUL DE APLICARE

Scopul standardului IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare este de a prescrie baza pentru prezentarea situațiilor financiare cu scop general. Respectarea acestor cerințe asigură o comparabilitate atât cu situațiile financiare ale entității pentru perioadele precedente, cât și cu situațiile financiare ale altor entități. Prezentul standard prevede dispoziții generale pentru prezentarea situațiilor financiare, oferă îndrumări și instrucțiuni privind structura lor specifică și dispoziții minimale legate de conținutul acestor situații financiare.

Obiectivul situațiilor financiare cu scop general este de a oferi informații despre poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității, care sunt utile pentru o gamă largă de utilizatori în luarea deciziilor economice. Pentru a îndeplini acest obiectiv, situațiile financiare oferă informații despre [IAS 1.9]: activele; datoriile; capitalurile proprii; veniturile și cheltuielile, inclusiv câștigurile și pierderile; alte modificări ale capitalurilor proprii; fluxurile de trezorerie ale entității. Aceste informații, împreună cu informațiile suplimentare incluse în note, ajută utilizatorii situațiilor financiare să estimeze fluxurile viitoare de trezorerie ale entității și, în special, plasarea în timp a apariției și gradul de certitudine al acestora. Pentru a-și îndeplini scopul, situațiile financiare anuale cu scop general cuprind componentele prezentate în Figura 1.

Figura 1. Situațiile financiare:

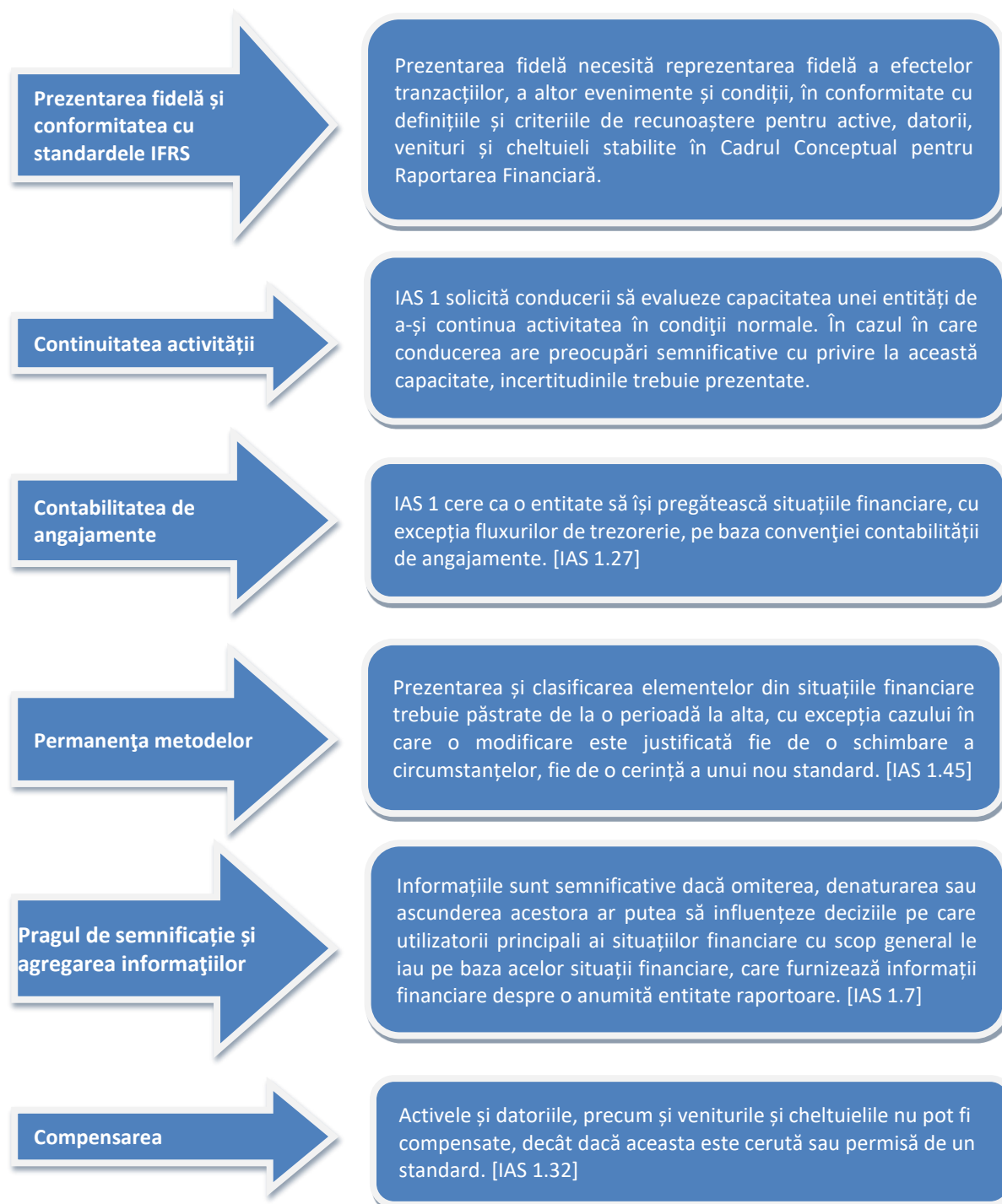

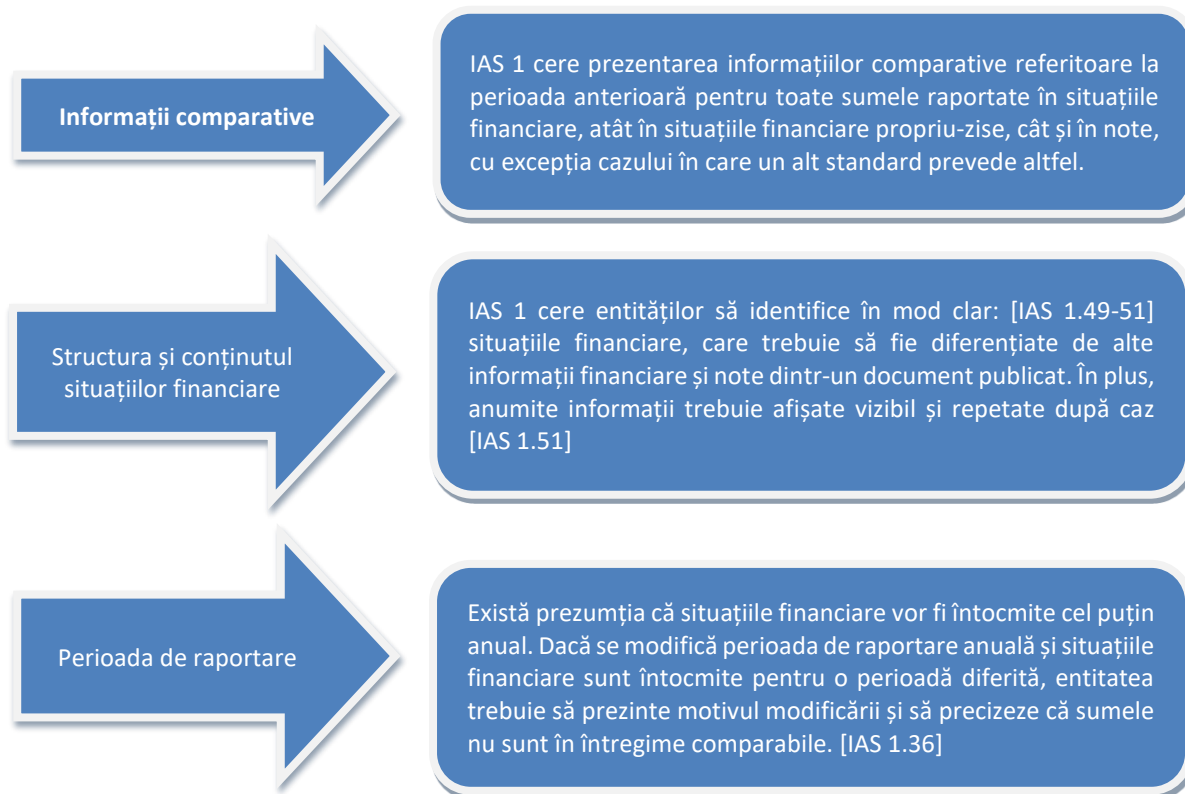
Conform prevederilor IFRS, nu pot exista excepții de la setul complet de situații financiare, deși Legea contabilă europeană permite astfel de excepții. Fiecare dintre componentele situațiilor financiare are un scop anume și numai în totalitatea lor pot îndeplini scopul pentru care sunt întocmite.

IPOTEZE GENERALE ÎN PREGĂTIREA SITUAȚIILOR FINANCIARE

Următoarele definiții sunt utilizate pentru înțelegerea și aplicarea corespunzătoare a standardului IAS 1 (a se vedea figura 2):

Figura 2. Ipoteze generale în pregătirea situațiilor financiare:

SITUAȚIA POZITIEI FINANCIARE

Standardul IAS 1 prevede conținutul minim și structura orientativă a situației poziției financiare, acestea fiind particularizate pe baza politicilor contabile ale entității. Cel mai adesea, situațiile poziției financiare sunt întocmite pe format orizontal, fiind bazate pe ecuația $\text{Active} = \text{Capitaluri proprii} + \text{Datorii}$. Elementele situației poziției financiare pot fi prezentate începând cu cele necurente și apoi cele curente (modelul european) sau invers (modelul american). Modelul vertical de situație a poziției financiare preferat în Regatul Unit este mult mai puțin obișnuit.

Distincția curent/necurent pentru active și datorii nu este sinonimă cu distincția termen scurt/termen lung, așa cum se presupune în general. Distincția termen scurt/termen lung se bazează pe caracteristicile fizice inerente ale elementelor de activ și datorii. Clasificarea ca și curent sau necurent depinde de modul în care elementele își vor transfera valoarea atunci când sunt realizate/decontate. De exemplu, pe baza caracteristicilor lor fizice, mașinile sunt active cu termen lung de utilizare, dar dacă entitatea comercializează aceste active, acestea sunt clasificate ca și active curente. Numerarul este în general un activ curent, dar dacă este blocat pentru o perioadă mai lungă decât perioada următoare de raportare, acesta nu poate fi clasificat ca activ curent. IAS 1 indică patru posibile criterii de clasificare a activelor și datoriilor ca și elemente curente (a se vedea figura 3).

Figura 3. Clasificarea curent/necurent

Active	
Activele sunt curente dacă:	Activele necurente sunt:
<p>a) Se așteaptă ca activul să fie realizat, vândut sau consumat în cadrul ciclului normal de funcționare.</p> <p>b) Activul este deținut în scopuri comerciale.</p> <p>c) Se așteaptă ca activul să fie realizat nu mai târziu de douăsprezece luni de la sfârșitul perioadei de raportare.</p> <p>(d) Un activ reprezintă numerar sau echivalente de numerar pentru care nu există restricții în următoarele douăsprezece luni de la sfârșitul perioadei de raportare.</p>	<p>Toate celelalte active, cu excepția celor menționate deja.</p>
Datorii	
Datoriile sunt clasificate ca fiind datorii curente dacă:	Datoriile necurente sunt:
<p>(a) Se așteaptă ca datoria să fie decontată în cadrul ciclului normal de funcționare.</p> <p>b) Datoriile sunt deținute, în principal, în scopuri comerciale.</p> <p>(c) Se așteaptă ca datoria să fie decontată în cel mult douăsprezece luni de la sfârșitul perioadei de raportare.</p> <p>(d) O entitate nu are dreptul necondiționat de a amâna decontarea unei datorii pentru cel puțin douăsprezece luni de la sfârșitul perioadei de raportare.</p>	<p>Toate celelalte datorii, cu excepția celor menționate deja.</p>

IAS 1 nu prescrie formatul situației poziției financiare. Activele pot fi prezentate ca fiind curente și apoi necurente sau invers, iar datoriile pot fi prezentate ca fiind curente și apoi necurente, urmate de capitalurile proprii sau invers. Este permisă și prezentarea activului net (active minus datorii). Abordarea de finanțare pe termen lung utilizată în Regatul Unit și în alte jurisdicții, adică active pe termen lung + active pe termen scurt - datorii pe termen scurt = datorii pe termen lung + capitaluri proprii, este, de asemenea, acceptabilă.

EXEMPLUL 1

O entitate are trei datorii financiare pe termen lung sub formă de împrumuturi bancare. La 31.12.20X2, valoarea contabilă a împrumuturilor respective este următoarea:

Împrumutul 1: 100.000 u.m.

Împrumutul 2: 150.000 u.m.

Împrumutul 3: 200.000 u.m.

Entitatea a încălcat termenele împrumuturilor sale bancare înainte de publicarea situațiilor sale financiare și, prin urmare, împrumuturile au devenit scadente. Pentru împrumutul 1, entitatea a semnat un acord de grație pentru 18 luni cu operatorul bancar în decembrie 20X2. Pentru împrumutul 2 și împrumutul 3, perioada de grație a fost acordată după emiterea situațiilor financiare. Perioada de grație a împrumuturilor 2 și 3 expiră la douăsprezece luni de la data situațiilor financiare. Cum ar trebui să fie prezentate împrumuturile în situațiile financiare pentru perioada încheiată la 31.12.20X2?

A) datorii necurente 450.000 u.m.;

B) datorii necurente 100.000 u.m., datorii curente 350.000 u.m.;

C) datorii curente 450.000 u.m.;

D) datorii necurente 35.000 u.m., datorii curente 100.000 u.m..

REZOLVARE

Conform IAS 1, clasificarea datoriilor financiare (împrumuturi primite, etc.) ca datorii curente sau necurente trebuie făcută pe baza respectării clauzelor contractuale la data raportării.

Entitatea în cauză a încălcat termenele tuturor celor trei împrumuturi înainte de data publicării situațiilor financiare, ceea ce le face scadente. În ceea ce privește împrumutul 1, întrucât entitatea a semnat un acord pentru o perioadă de grație de 18 luni (adică mai mult de 12 luni) cu banca în decembrie 20X2 (adică înainte de 31.12.20X2), conform par. 75 din IAS 1, acest împrumut este clasificat ca fiind o datorie necurentă.

În ceea ce privește împrumuturile 2 și 3, acordul de grație a fost semnat după 31.12.20X2, prin urmare clasificarea se face pe baza faptelor și circumstanțelor care existau la 31.12.20X2, deci sunt clasificate ca datorii curente, în baza par. 74 și 72. Situația poziției financiare pentru anul încheiat la 31.12.20X2 va cuprinde, deci, datorii necurente de 100.000 u.m. și datorii curente de 350.000 u.m. (răspunsul corect este B).

SITUAȚIA PROFITULUI SAU PIERDERII ȘI A ALTOR ELEMENTE ALE REZULTATULUI GLOBAL

Conceptul de rezultat global a fost introdus în IFRS după anul 2009 pentru a consolida, într-o singură componentă a situațiilor financiare, toate modificările activului net din decursul anului, altele decât cele rezultate din acțiunile proprietarilor în calitatea lor intrinsecă. Astfel, contul de profit sau pierdere a fost completat și înlocuit cu situația rezultatului global (ulterior, denumirea sa a fost schimbată în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global). Aceasta din urmă este un cont de rezultate care prezintă rezultatul financiar, urmat de acele venituri și cheltuieli ale căror efect nu afectează profitul sau pierderea perioadei, ci afectează direct activul net. În IFRS acestea sunt denumite ‚alte elemente ale rezultatului global’, care în realitatea noastră economică ar putea apărea de obicei din:

- Modificările rezultate în urma reevaluării imobilizărilor, respectiv modificări ale rezervei din reevaluarea activelor imobilizate conform IAS 16 Imobilizări corporale și IAS 38 Imobilizări necorporale;
- Câștigurile și pierderile actuariale conform IAS 19 Beneficiile angajaților;
- Diferențele de schimb valutar rezultate din retratările situațiilor financiare ale operațiunilor străine în monedă străină în conformitate cu IAS 21 Efectele variațiilor cursurilor de schimb valutar, acesta având aplicabilitate numai asupra situațiilor financiare consolidate;
- Alte cazuri, mai puțin cunoscute și foarte rare în practica noastră, în principal, din aplicarea anumitor instrumente financiare și instrumente de tip hedging.

Componentele altor elemente ale rezultatului global trebuie grupate în funcție de posibilitatea acestora de a fi sau nu reclasificate în situația profitului sau pierderii, după recunoașterea lor inițială. De exemplu, modificările survenite în rezervele din reevaluare și câștigurile/pierderile actuariale nu ar trebui reclasificate ca element de venit sau cheltuieli la realizare deoarece nu reflectă tranzacții reale. Diferențele de schimb valutar rezultate din conversia situațiilor financiare în valută ar trebui reclasificate la realizare, deoarece acestea rezultă din tranzacții. În astfel de cazuri este necesară prezentarea suplimentară a corecțiilor din reclasificările efectuate. Acestea sunt sume care sunt reclasificate în contul de profit sau pierdere în perioada curentă, dar care au fost acumulate anterior ca alte elemente ale rezultatului global.

Componentele altor elemente ale rezultatului global pot fi prezentate în unul din două moduri, ținând cont de efectul lor fiscal:

- valoarea netă după impozitare;
- înainte de efectul fiscal și cu un element separat legat de impozitare (prezentarea brută).

În funcție de gruparea cheltuielilor de exploatare, există două variante posibile pentru prezentarea situației rezultatului global.

1) Dacă entitatea alege să prezinte cheltuielile pe bază brută, atunci clasificarea adecvată a acestora este după natură. În acest caz, cheltuielile de exploatare cuprind costurile elementelor economice din punct de vedere al cifrei de afaceri, iar în scopul prezentării acestea sunt de obicei grupate în anumite componente, indiferent de conturile care au fost utilizate inițial. În acest model, componentele cu caracter corectiv trebuie prezentate separat - Creșteri și/sau scăderi ale lucrărilor în curs și/sau ale produselor finite, precum și valoarea activelor produse. Creșterile de acestor elemente trebuie să fie prezentate cu semnul plus, iar scăderile cu semnul minus și compensate.

2) Dacă entitatea este una de producție și alege să prezinte cheltuielile de exploatare pe o bază netă, atunci clasificarea adecvată este după destinația cheltuielilor sau "metoda costului vânzărilor". În această clasificare nu se ține cont de conținutul economic inițial al costurilor, iar în situația profitului sau pierderii acestea sunt grupate în funcție de destinația lor în entitate.

În clasificarea cheltuielilor după funcție nu există elemente de ajustare, deoarece toate cheltuielile sunt recalulate și comparate cu veniturile aferente vânzărilor raportate. În IFRS nu este indicată o preferință modalității de prezentare a cheltuielilor. Fiecare dintre ele prezintă avantaje și dezavantaje, făcându-le adecvate în diferite condiții de producție. Prezentarea cheltuielilor pe o bază funcțională este normală pentru consumatori, dar este mai complexă și subiectivă, deoarece necesită o redistribuire suplimentară. La adoptarea acestui demers se cere ca, în notele explicative la situațiile financiare, să se prezinte valorile principalelor elemente - materiale, manoperă, amortizare și altele.

Metoda de prezentare funcțională este adecvată și se aplică, de obicei, întreprinderilor de producție mai mari cu stocuri semnificative de produse finite și lucrări în curs de execuție, precum și cu diferite departamente de producție, comerciale și administrative clar definite. Prezentarea cheltuielilor după natura lor este mai ușor de implementat și mai obiectivă, întrucât nu sunt necesare estimări suplimentare pentru redistribuirea costurilor deja raportate. De obicei, această prezentare este aplicată de companiile de producție mai mici, precum și de companiile de vânzări și de prestări servicii.

Rezultatul global al perioadei = Profit sau pierdere + Alte elemente ale rezultatului global

EXEMPLUL 2

O entitate care aplică IFRS și-a întocmit situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global la 31 decembrie 20X2 pe baza următoarelor date:

- venituri din vânzări de produse finite 500.000 u.m..
- costul mărfurilor vândute 240.000 u.m..
- cheltuieli de distribuție 30.000 u.m..
- cheltuieli administrative 10.000 u.m..

- alte cheltuieli 20.000 u.m..

Compania utilizează modelul reevaluării pentru evaluarea imobilizărilor sale corporale. La 31 decembrie 20X2, valoarea contabilă a imobilizărilor corporale este 500.000 u.m., iar valoarea justă a acestor active este 600.000 u.m.. Societatea nu a depreciat aceste active și nu a creat o rezervă din reevaluare în perioadele anterioare. Cota impozitului pe profit este de 10%.

Se cere: Determinați rezultatul global total al societății.

REZOLVARE:

Elemente	Sumă (u.m.)
Venituri din vânzări	500.000
Costul mărfurilor vândute	(240.000)
Marja brută	260.000
Cheltuieli de distribuție	(30.000)
Cheltuieli administrative	(10.000)
Alte cheltuieli	(20.000)
Profit înainte de impozitare	200.000
Impozit pe venit	(20.000)
Profitul perioadei	180.000
Alte elemente ale rezultatului global	
Modificări ale rezervei din reevaluarea imobilizărilor corporale	100.000
Impozitul pe profit aferent altor elemente ale rezultatului global	(10.000)
Alte elemente ale rezultatului global total:	90.000
Rezultatul global total anual	270.000

Baza fiscală a imobilizărilor corporale reevaluate este 500.000 u.m., iar valoarea lor contabilă după reevaluarea la valoarea justă este 600.000 u.m.. De aceea, în conformitate cu IAS 12 Impozite amânate, apare o diferență temporară impozabilă în valoare de 100.000 u.m. (600.000 – 500.000), pentru care este recunoscută o datorie privind impozitul amânat în valoare de 10.000 u.m. (100.000 × 10%).

SITUAȚIA MODIFICĂRILOR CAPITALURILOR PROPRII

Scopul situației modificărilor capitalurilor proprii este de a prezenta poziția financiară, precum și performanța generală a entității la sfârșitul și în timpul perioadei de raportare, indiferent dacă acestea sunt rezultatul operațiunilor sale sau al acțiunilor proprietarilor săi. Situația modificărilor capitalurilor proprii reprezintă un rezumat al modificărilor care apar în elementele individuale ale activelor nete deținute de proprietarii entității. Această componentă a situațiilor financiare trebuie să conțină

următoarele informații pentru a echilibra soldurile de deschidere și de închidere pentru anul curent și anul precedent:

Situația modificărilor capitalurilor proprii = Prezentarea detaliată a modificărilor activelor nete	
Include informații:	
<ul style="list-style-type: none">▪ Din situația rezultatului global - rezultatul financiar curent (profit sau pierdere) și alte elemente ale rezultatului global pentru perioada de raportare. Acestea sunt prezentate într-o singură linie în funcție de elementele lor individuale, deoarece detaliile sunt deja prezentate în situația rezultatului global.	<ul style="list-style-type: none">▪ Pentru transferuri interne de la un element la altul, de exemplu, crearea rezervelor din profit, acoperirea pierderilor, rezerva din reevaluare realizată, etc.▪ Pentru tranzacțiile de capital cu proprietarii întreprinderii - creșterea sau diminuarea capitalului propriu, distribuirea de dividende și redevențe, sau utilizarea sumelor în baza altor decizii.
=	
Performanța financiară generală a entității pentru și la sfârșitul perioadei de raportare	

Aceasta este singura componentă a situației financiare care este prezentată sub forma unui tabel cu două intrări. Acesta include toate elementele posibile de modificări ale activelor nete în timpul și la sfârșitul perioadei. Soldurile de deschidere și de închidere trebuie reconciliate pentru a se vedea continuitatea și corelarea cu valorile din situația poziției financiare și din situația rezultatului global.

NOTELE EXPLICATIVE LA SITUAȚIILE FINANCIARE

Acestea urmăresc să:

a) Ofere informații textuale sistematice despre:

- principalele probleme legate de înregistrarea, activitatea, structura și conducerea entității;

- baza adoptată pentru întocmirea situațiilor financiare și declarația conducerii pentru respectarea acesteia;

- definiția politicilor contabile care se aplică tranzacțiilor și evenimentelor semnificative și descrierea lor clară.

b) Ofere informații numerice și textuale suplimentare care sunt considerate necesare și adecvate, astfel încât utilizatorii să poată înțelege, în mod corespunzător, elementele individuale din componentele situațiilor financiare.

O situație financiară nu poate fi înțeleasă corect fără a-i citi notele explicative. Aceste note explică sumele stabilite în situațiile financiare.

Modul în care sunt pregătite anexele explicative este o combinație a următoarelor posibilități:

(a) Comentariile și explicațiile individuale ar trebui să fie prezentate în mod sistematic cu o combinație de texte și dezvoltări numerice.

(b) Fiecare element semnificativ al situației poziției financiare și situației rezultatului global ar trebui menționat în note și explicat separat.

(c) Acolo unde este posibil, orice informație numerică nu ar trebui să fie pur și simplu descrisă, ci aranjată logic sub formă de tabel.

EXEMPLE

EXEMPLUL 3

Entitatea X, care aplică IFRS, a primit un credit de investiții în 20X1 de la Banca Europeană de Investiții (BEI) în valoare de 5.000.000 u.m., pe care l-a utilizat integral până la 31.12.20X2. Societatea este obligată să respecte o serie de condiții contractuale, inclusiv respectarea anumitor indicatori financiari specifici. Conform termenilor contractului, în cazul în care entitatea nu face acest lucru, împrumutul devine scadent și exigibil la cerere.

Conform situațiilor financiare anuale pentru 20X2, supuse aprobării consiliului de administrație într-o ședință programată pentru 28.02.20X3, indicatorii nu erau îndepliniți la 31.12.20X2. La data de 20.02.20X3, BEI a trimis o scrisoare entității X, în care a declarat în scris decizia sa de a nu solicita rambursarea anticipată a împrumutului în 20X3.

Întrebare: Cum ar trebui prezentată datoria către BEI aferentă creditului de investiții în bilanțul companiei X și în notele explicative pentru anul încheiat la 31.12.20X2?

Rezolvare

Conform IAS 1, clasificarea datoriilor financiare (împrumuturi primite, etc.) în datorii curente sau necurente trebuie făcută pe baza respectării termenilor contractuali la data raportării.

Întrucât creditul de investiții devenise scadent la cerere din cauza nerespectării condițiilor financiare ale băncii creditoare la 31.12.20X2, împrumutul este clasificat ca datorie curentă. Conform standardului IAS 10 Evenimente ulterioare datei bilanțului, această clasificare nu se modifică, deși în

perioada de după încheierea perioadei de raportare, banca a fost de acord să nu solicite rambursarea anticipată a împrumutului în termen de un an (IAS 1.74).

EXEMPLUL 4

Rezultatul global total al entității Gamma AD în situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pentru anul 20X2 este 183.000 u.m.. În 20X2 au fost efectuate următoarele operațiuni:

a) dividende au fost distribuite în valoare de 18.000 u.m.;

b) cheltuielile de dezvoltare capitalizate în valoare de 45.000 u.m. sunt imputate direct în rezultatul reportat ca urmare a modificării condițiilor pieței;

c) echipamente cu o valoare contabilă de 60.000 u.m. sunt reevaluate la 135.000 u.m., ceea ce conduce la o cheltuială suplimentară cu amortizarea de 8.000 u.m..

Valoarea totală a capitalurilor proprii la 01.01.20X2 în situația modificărilor capitalurilor proprii este de 2.123.000 u.m..

Întrebare:

Care este valoarea totală a capitalurilor proprii din situația modificărilor capitalurilor proprii la 31.12.20X2, în conformitate cu cerințele IAS 1?

Rezolvare:

Reducerea rezultatului reportat: $45.000 + 18.000 = 53.000$ u.m.

Capitaluri proprii la 31.12.20X2: $2.123.000 - 53.000 + 183.000 = 2.253.000$ u.m..

EXEMPLUL 5

O entitate care aplică IFRS a contractat în septembrie 20X1 un împrumut bancar pe termen lung, care este supus anumitor condiții financiare. Conform unei condiții specificate în contract, împrumutul trebuie să mențină un grad de îndatorare (datorii/capital propriu) de 65:35 pe toata durata împrumutului. În cazul în care acest raport este încălcat la sfârșitul oricărui trimestru, împrumutul devine scadent imediat. Respectarea termenilor aferenți împrumutului este evaluată la sfârșitul fiecărui trimestru și raportată băncii până la sfârșitul lunii următoare.

Întrebare:

Cum ar trebui să fie clasificat împrumutul la 31.12.20X2 dacă:

(a) Entitatea stabilește că nu a încălcat nicio condiție financiară aferentă contractului de împrumut.

b) Gradul de îndatorare la sfârșitul celui de-al treilea trimestru al anului 20X2 a fost de 75:25, ceea ce reprezintă o încălcare a termenilor contractuali; banca oferă totuși o înțelegere, conform căreia dacă societatea elimină încălcarea clauzei în termen de 12 luni de la încheierea perioadei de raportare, nu va solicita rambursarea imediată a împrumutului în această perioadă. Entitatea se așteaptă să remedieze încălcarea prin creșterea capitalului social prin distribuirea de drepturi de emisiune acționarilor existenți și se așteaptă ca acest lucru să ducă la emiterea de acțiuni.

c) Cum va fi prezentat împrumutul în aceleași condiții ca la punctul (b), cu excepția existenței unei înțelegeri cu banca?

Rezolvare:

Conform IAS 1.74, nu este necesară rambursarea anticipată în timpul sau la sfârșitul perioadei de raportare ca urmare a încălcării unei condiții semnificative a unui contract de împrumut pe termen lung, astfel încât datoria să devină scadentă la data raportării, dacă împrumutătorul a fost de acord după încheierea perioadei de raportare și înainte ca situațiile financiare să fie aprobate pentru emisie; astfel, entitatea nu clasifică împrumutul ca fiind curent.

O entitate clasifică o datorie drept necurentă dacă împrumutătorul a convenit până la sfârșitul perioadei de raportare să ofere o perioadă de grație de cel puțin 12 luni de la sfârșitul perioadei de raportare, timp în care entitatea poate remedia problema și pe parcursul căreia creditorul nu poate cere rambursarea imediată a împrumutului.

(a) Entitatea a primit un împrumut pe termen lung în septembrie 20X1. Deoarece perioada de rambursare a creditului nu este menționată în emisiune, se presupune că la 31.12.20X2 perioada de rambursare este mai mare de 12 luni. În plus, compania nu a încălcat termenii financiari ai contractului. Prin urmare, la 31.12.20X2, împrumutul ar trebui să fie clasificat ca datorie necurentă.

(b) În al doilea caz, există o încălcare a unei clauze la 30.06.20X2, adică înainte de data de raportare de 31.12.20X2; totuși, banca a fost de acord să ofere o perioadă de grație de cel puțin 12 luni de la data de raportare, timp în care societatea poate elimina încălcarea, iar în această perioadă, banca nu poate cere rambursarea imediată a creditului. De asemenea, compania intenționează să remedieze încălcarea termenilor contractuali. Prin urmare, la 31.12.20X2 clasifică împrumutul ca fiind o datorie necurentă.

(c) Încălcarea condiției financiare a contractului de împrumut în al treilea trimestru al anului 20X2 este raportată băncii în termen de o lună de la sfârșitul trimestrului, adică la 31.10.20X2, dată la care împrumutul bancar devine scadent imediat. Prin urmare, acesta ar trebui să fie clasificat ca o datorie curentă la 31.12.20X2.